

**Euroopan unionin
neuvosto**

**Bryssel, 5. kesäkuuta 2026
(OR. en)**

10151/26

**PECHE 220
UK 114
N 43**

SAATE

Lähtettäjä: Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine
DEPREZ

Saapunut: 5. kesäkuuta 2026

Vastaanottaja: Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri

Kom:n asiak. nro: COM(2026) 271 final

Asia: KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA
NEUVOSTOLLE
Kestävä kalastus EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2027

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2026) 271 final.

Liite: COM(2026) 271 final

Bryssel 5.6.2026
COM(2026) 271 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Kestävä kalastus EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2027

{SWD(2026) 145 final}

1. Johdanto

Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena on varmistaa, että kalastustoimintaa hallinnoidaan ekosysteemilähtöisellä lähestymistavalla, joka on ympäristön kannalta kestävä pitkällä aikavälillä, ja yhdenmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista koskevien tavoitteiden kanssa ja että toiminta parantaa elintarvikkeiden saatavuutta.¹

Kestävän enimmäistuoton tasolla kalastettavien kalakantojen määrä on kasvanut.² Se on osoitus siitä, että EU:n kalastusalan toimenpiteillä pystytään vaikuttamaan politiikan pitkän aikavälin tavoitteisiin, kun taas lyhytaikaisten hyötyjen tavoittelemisen uhkaksi heikentää kalakantojen tilaa ja samalla tulevien kalastajasukupolvien tulevaisuudennäkymiä. Kalakantoihin vaikuttavat muutkin tekijät kuin kalastus,^{3, 4, 5, 6} mutta kalastus on silti edelleen merkittävä kalastuskuolevuuteen vaikuttava tekijä, ja sitä on rajoitettava, jotta kaikki kannat pystyvät elpymään siten, että nykyiset ja tulevat kalastajasukupolvet voivat niitä hyödyntää.

Komission yhteisestä kalastuspolitiikasta annetusta asetuksesta, jäljempänä 'YKP-asetus', tekemässä kattavassa arvioinnissa korostetaan, että kalastuskuolevuus on yleisesti ottaen laskussa.⁷ Kokonaisuutena kantojen suojelutilanne ei biomassan osalta kuitenkaan ole parantunut odotetusti joistakin alueellisista myönteisistä signaaleista huolimatta. Kalastuskapasiteetin riittämätön mukauttaminen kalakantoihin tietyissä laivastonosissa yhdistettynä saaliiden vähenemiseen useilla merialueilla vähentää edelleen tuloja ja heikentää pitkän aikavälin kannattavuutta. Tilannetta pahentavat entisestään polttoaineiden epävakait hinnat, ja laivaston liiketoimintamallit ovat edelleen jäljessä hiilestä irtautumista koskevista tavoitteista. Lisäksi kalastusalan kannattavuutta keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä haittaa kalakantojen hitaampi elpyminen.

Kalastuksesta meriympäristölle sekä sen luontotyypeille ja lajeille aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia on edelleen vähennettävä, jotta voidaan turvata kalatalouden vaurauden perusta. Helmikuussa 2023 hyväksytty meriä koskeva toimintasuunnitelma⁸ ei ole sitova, mutta se on

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

² [Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries \(STECF\) – Monitoring the Performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-26-01\)](#).

³ [Changes in Phytoplankton Biomass and Zooplankton Abundance](#).

⁴ [Concentrations of Dissolved Oxygen Near the Seafloor in the Greater North Sea, Celtic Seas and Bay of Biscay and Iberian Coast](#).

⁵ [State of the Baltic Sea 2023](#).

⁶ [Mediterranean Quality Status Report – The state of the Mediterranean Sea and Coast from 2018–2023](#).

⁷ [Commission evaluation shows slow progress in fishing sustainability and ongoing challenges for EU fishers](#).

⁸ [Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, EU:n toimintasuunnitelma: suojellaan ja ennallistetaan meriekosysteemejä kestävää ja selviytymiskykyistä kalataloutta varten](#) (COM(2023) 102 final).

edelleen tältä osin merkityksellinen muun muassa siksi, että siinä hyödynnetään yhteisen kalastuspolitiikan ja ympäristölainsäädännön välisiä synergioita.

Arvioinnissa tuodaan myös esiin, että kalastusalalla on vuonna 2013 toteutetun yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksen jälkeen menetetty vähemmän työpaikkoja kuin oli odotettavissa. Samaan aikaan alan keskipalkka ei kuitenkaan ole noussut odotetulla vauhdilla, vaikka keskipalkka onkin joillakin laivastonosilla noussut merkittävästi kalakantojen tilan paranemisen ja optimoitujen liiketoimintamallien ansiosta.

Nämä ovat muutamia niistä keskeisistä havainnoista, jotka muodostavat perustan tulevan, vuoteen 2040 ulottuvan kalastus- ja vesiviljelyalaa koskevan vision⁹ kehittämiseksi. Yleisesti ottaen on parannettava kalastajien, myös pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien, sosioekonomista tilannetta tekemällä alasta kannattavampi ja vahvistamalla sen kykyä investoida laivaston nykyaikaistamiseen ja energiasiirtymään. Tämä puolestaan lisää alan houkuttelevuutta uusien sukupolvien keskuudessa. Lisäksi on tärkeää lisätä purkamisvelvoitteen vaikuttavuutta.

Tässä tiedonannossa raportoidaan edistymisestä kestäväen enimmäistuoton saavuttamisessa ja EU:n kalastuslaivaston tilasta sekä annetaan tietoa EU:n kalastuksen sosioekonomisesta tilanteesta ja purkamisvelvoitteen täytäntöönpanosta. Tiedonannossa kuvataan tietä kohti kalastusmahdollisuuksien saavuttamista kestäväen enimmäistuoton tavoitteiden mukaisesti, jotta voidaan varmistaa kilpailukykyinen, selviytymiskykyinen ja kestävä kalastusala EU:n oikeudellisesta kehyksestä käytävien keskustelujen yhteydessä.

2. Edistyminen kestäväen enimmäistuoton saavuttamisessa

Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea, jäljempänä 'STECF', päivitti vuosikertomuksessaan¹⁰ kalakannoista saatavilla olevat tiedot. Kertomuksesta käy ilmi, että EU:n kalastusala edistyy edelleen kestäväen enimmäistuoton tavoitteiden saavuttamisessa. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission on jatkossakin hyödynnettävä jo luotua vankkaa tieteellistä perustaa ja hallintotapaa.

Vaikka kiintiöiden ja pyyntiponnistuksen hallinnointia koskevilla päätöksillä saavutetaan edistystä, niillä ei yksin voida varmistaa kalakantojen kestävyyttä, ja asiaankuuluvien sidosryhmien onkin tehtävä osansa ilmastonmuutoksen, biologisen monimuotoisuuden vähenemisen ja saastumisen aiheuttaman planeetan kolmoiskriisin ratkaisemiseksi. Kriisi vaikuttaa yhä enemmän kaikkiin merialueisiin. Myös meriekosysteemin terveydellä, jota korostetaan myös eurooppalaisessa valtamerisopimuksessa¹¹, ja meren lämpötilan nousulla on

⁹ [Kalastus ja vesiviljely – visio 2040.](#)

¹⁰ [Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries \(STECF\) – Monitoring the Performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-26-01\).](#)

¹¹ [COM\(2025\) 281 final.](#)

vaikutusta. Jäsenvaltioiden on toimitettava tietoja sen varmistamiseksi, että tieteelliset lausunnot pohjautuvat parhaaseen mahdolliseen perustaan.

Vuonna 2024 **Itämeren, Kelttimeren ja Pohjanmeren (sen laajemmassa merkityksessä)** ekoalueilla jatkettiin keskimääräisen pyyntipaineen vähentämistä kestäväälle tasolle (vuonna 2003 paine oli 49 %, 48 % ja 73 % yli kestäväen enimmäistuoton mukaisen kalastuskuolevuuden [F_{MSY}] tavoitetaso, ja vuonna 2023 se oli 39 %, 40 % ja 5 % alle F_{MSY} -tavoitteen).¹² Biskajanlahdella kalastajat ovat ponnistelleet merkittävästi hoitaakseen kalakantoja kestävästi. Heidän ponnistelunsa ovat johtaneet kestäväen enimmäistuoton mukaisesti hoidettuun kalastukseen jo useiden vuosien ajan, kuten STECF:n vuoden 2022 raportista¹³ käy ilmi. Kalastuspaineen vähenemisestä ja kalastajien ponnisteluista huolimatta vaikuttaa kuitenkin siltä, että useat kannat eivät pysty lisäämään biomassaa, mikä voi liittyä muihin seikkoihin, kuten virheellisiin ilmoituksiin. Tämä vahvistaa tarvetta kantojen elvyttämiseen kalastajien tulojen lisäämiseksi ja kalastuskiintiöiden vuotuisten vaihtelujen rajoittamiseksi.

Useiden vuosien edistymisen jälkeen F_{MSY} -arvo kasvoi vuonna 2024 hieman Biskajanlahden ja Iberianmeren vesillä sekä laajasti levinneiden kantojen osalta. Vaikka kalastuskuolevuus on keskimäärin vähentynyt Koillis-Atlantilla, Itämerellä ja Kelttimerellä, eri kalakantojen kehitys on vaihtelevaa. Joidenkin kantojen tilanne on parantunut, mutta tämä peittää alleen joidenkin muiden kantojen heikkenemisen. Lisäksi sekä rekrytointi että biomassan määrä ovat osoittaneet laskun merkkejä. Koillis-Atlantilla kaikki indikaattorit F_{MSY} -arvoa lukuun ottamatta ovat laskusuunnassa, mikä antaa aiheuta huoleen.

Välimeren ja Mustanmeren alueella harjoitetaan monilajikalastusta, ja monet kalakannat ovat yhteisiä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa. Kalastuskuolevuus on lähestymässä joidenkin kantojen kestäväää tasoa, ja vuonna 2022 kannoista 35 (53 % arvioituista kannoista) oli saavuttanut kestäväen enimmäistuoton mukaisen kalastuskuolevuuden. Monia kantoja kalastetaan kuitenkin edelleen yli kestäväen tason. Kalastuskuolevuuden vähentämistä ja kestäväen enimmäistuoton tavoitteen saavuttamista on jatkettava erityisesti soveltamalla läntisen Välimeren monivuotista suunnitelmaa¹⁴ ja Välimeren yleisen kalastuskomission, jäljempänä 'GFCM', vuoteen 2030 ulottuvaa strategiaa.

2.1 Kalastusmahdollisuudet vuonna 2026

Kalastusmahdollisuudet ovat tärkeä väline kestävässä kalastuksenhoidossa. **Atlantilla, Itämerellä ja Skagerrakissa/Kattegatissa** kalastusmahdollisuudet määritetään pääasiassa saalisrajoituksina, jotka ilmaisevat suurimman sallitun saaliin, jäljempänä 'TAC'. **Läntisellä Välimerellä** kalastusmahdollisuudet vahvistetaan sekakalastuksenhoidosta johtuen pääasiassa pyyntiponnistuksena merelläolopäivien lukumääränä, ja niitä täydennetään tiettyjen kantojen

¹² Ks. yksityiskohtainen analyysi kestäväen enimmäistuoton mukaisesta kalastuskuolevuudesta ja kalakantojen biomassatilanteesta kaikilla merialueilla liitteenä olevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan 1 jaksossa.

¹³ [Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries \(STECF\) – Monitoring of the performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-22-01\)](#).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

ja pyydysten saalisrajoituksilla. **Muissa Välimeren osissa ja Mustallamerellä** kalastusmahdollisuudet, jotka koostuvat pyyntiponnistuksista ja saalisrajoituksista, perustuvat alueellisella tasolla tehtyihin GFCM:n sitoviin päätöksiin.

Itämeren kantoihin kohdistuu edelleen paineita muista lähteistä kuin kalastuksesta, mikä on aiheuttanut ekosysteemihäiriötä ja biologisen monimuotoisuuden heikkenemistä. Vaikka useiden **Koillis-Atlantin** kantojen kehitys on ollut myönteistä, Itämeren kalastuksessa on määriteltävä kantojen elvyttämisen kehityspolku, jotta voidaan parantaa kalastajien sosioekonomista tilannetta ja vähentää vuosittaisia vaihteluja.

Komissio ja kahdeksan Itämeren jäsenvaltiota antoivat yhteisen lausuman¹⁵ kiireellisestä tarpeesta elvyttää kalakantoja Itämerellä, kun neuvosto pääsi poliittiseen yhteisymmärrykseen vuoden 2026 kalastusmahdollisuuksista. Ne olivat yhtä mieltä siitä, että kansainvälistä merentutkimusneuvostoa, jäljempänä 'ICES', on pyydettävä esittämään vuotuisissa kantakohtaisissa saalislausunnoissaan skenaariot asianomaisten kalakantojen elvyttämiseksi vaadituille biomassatasoille eri aikaväleillä.¹⁶ Tällaisissa lausunnoissa olisi otettava huomioon kalakantojen biologiset ominaispiirteet ja esitettävä eri saalistasot kutakin elvyttämisvaihetta varten.¹⁷ Vastaavaa lähestymistapaa olisi sovellettava Koillis-Atlantilla sellaiseen kalastukseen, joka hyötyisi kantojen elvytyspolun asettamisesta, jotta kalastajien sosioekonominen tilanne paranisi ja he saisivat kalastustoiminnastaan paremmat tulot.

Läntisen Välimeren osalta läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman pohjakalakantoja koskevan pysyvän vaiheen sääntöjä on sovellettu 1. tammikuuta 2025 alkaen kestävän enimmäistuoton saavuttamiseksi ja ylläpitämiseksi. Parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella komissio ehdotti vuodeksi 2026 lisävähennyksiä troolareiden ja pitkäsiima-alusten pyyntiponnistukseen sekä saalisrajoituksia verkkoalusten pyytämille syvänmeren katkaravuille ja kummeliturskalle. Kestävien hyvien käytäntöjen ja kantojen elpymisen edistämiseksi komissio ehdotti, että vuonna 2026 parannetaan läntisellä Välimerellä vuodesta 2022 alkaen sovellettua korvausmekanismia, jotta voidaan tarjota kannustimia vapaaehtoisin lisätoimenpiteisiin, kuten valikoivuuden lisäämiseen ja pyyntikieltoalueisiin. Korvausmekanismin puitteissa alukset voivat saada takaisin kalastuspäiviä vuoden 2025 kokonaiskalastusponnistukselle asetetun rajan puitteissa. Komissio kuitenkin vastusti maatalous- ja kalastusneuvostossa joulukuussa 2025 saavutettua poliittista yhteisymmärrystä, koska siinä ei noudatettu komission ehdotusta, joka perustui tieteellisiin lausuntoihin. Komissio on huolissaan siitä, miten täytäntöönpanotoimenpiteet vaikuttavat kantojen elpymiseen tällä merialueella. EU:n rahoitusta on edelleen saatavilla, jotta voidaan tukea alan siirtymistä korvausjärjestelmässä määrättyihin kestävämpiin käytäntöihin

¹⁵ [Lausuma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2026 ja asetuksen \(EU\) 2025/202 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta.](#)

¹⁶ [Agreement reached on 2026 fishing opportunities for the Baltic Sea.](#)

¹⁷ [Commission leads efforts to tackle Baltic Sea fisheries and environmental challenges.](#)

erityisesti tilanteessa, jossa polttoaineiden hinnat vaihtelevat – mikä uhkaa laivastojen liiketoimintamallia entisestään.

Vuodelle 2026 asetettujen kalastusmahdollisuuksien avulla EU on jatkanut GFCM:n monivuotisista suunnitelmista peräisin olevien toimien sekä Adrianmeren pieniä pelagisia kantoja ja pohjakalakantoja ja Mustanmeren piikkikampelaa ja kilohailia koskevien GFCM:n äskettäin hyväksytyjen päätösten täytäntöönpanoa.

2.2 Sopimukset Norjan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden rannikkovaltioiden kanssa

EU, Yhdistynyt kuningaskunta ja Norja pääsivät sopimukseen vuodeksi 2026 EU:n Yhdistyneen kuningaskunnan tai Norjan kanssa kahdenvälisesti hallinnoimista ja molempien maiden kanssa kolmenvälisesti hallinnoimista noin 120 TACista hyvissä ajoin parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella ottaen samalla huomioon sosioekonomiset näkökohdat. Suurin osa TACeista vahvistettiin kestävän enimmäistuoton mukaisesti, jos lausuntoja oli käytettävissä. ICES antoi pyynnin rajoittamista nolnaan koskevan lausunnon kahdeksalle kannalle. Näiden kantojen osalta osapuolet sopivat alhaisista sivusaaliita koskevista TACeista sellaisten tilanteiden ehkäisemiseksi, joissa sekakalastus estyisi. Lisäksi EU ja Yhdistynyt kuningaskunta sopivat, että Kelttimeren sillille vahvistetaan vuodeksi 2026 tieteelliseen seurantaan liittyvä TAC ICESin lausunnon perusteella.

EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan kahdenvälisissä neuvotteluissa Kelttimerta, Irlanninmerta ja Englannin kanaalia koskevissa tieteellisissä lausunnoissa todettiin, että useat keskeiset kannat, kuten turskan, koljan, valkoturskan, merianturan ja punakampelan kannat, ovat alittaneet turvalliset biologiset rajat, mikä vaikuttaa niiden elpymiseen ja johtaa kalastusmahdollisuuksien vähenemiseen. Vastauksena tähän EU ja Yhdistynyt kuningaskunta sopivat useista korjaavista toimenpiteistä, joilla pyritään parantamaan kantojen tilaa, mukaan lukien pyydysten parempi valikoivuus, suuremmat silmäkoot ja pakolliset valikoivat laitteet keisarihummerin kalastuksessa. EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan kalastuksen erityiskomiteassa tehdyllä työllä oli tärkeä rooli näiden tulosten tukemisessa.

Pohjanmeren kolmenvälisesti hallinnoitujen kantojen osalta suurin osa EU:n, Norjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisistä kannoista on kehittymässä myönteiseen suuntaan. Osapuolet sopivat vuodeksi 2026 kaikkien kantojen TACeista kestävää enimmäistuottoa koskevien lausuntojen tai sovittujen pitkän aikavälin hoitostrategioiden mukaisesti. Ne hyväksyivät myös toimenpiteitä, joilla tuetaan pohjoisen alueen turskan elpymistä, mukaan lukien tarkistetut kausittaiset kalastuskiellot ja reaaliaikaista kalastuskieltoa koskevan järjestelmän, jäljempänä 'RTC-järjestelmä', mukautukset vuodesta 2026 alkaen. Osapuolet sopivat myös Pohjanmeren sillin uudesta hoitomallista ja pitkän aikavälin hoitostrategiasta, jotka lisäävät alan ennustettavuutta ja vahvistavat kannan kestävää hoitoa.

Norjan kanssa käydyissä kahdenvälisissä neuvotteluissa pohjankatkarapuja koskevan RTC-järjestelmän tarkistamisella alueilla 3.a ja 4.a itäinen pyritään tukemaan kannan biomassan elpymistä, sillä se on edelleen turvallisten biologisten rajojen alapuolella.

Mustakiturskan ja Atlantin-Skandinavian sillin, jotka ovat laajalti levinneet Koillis-Atlantille, osalta rannikkovaltiot ja kalastusosapuolet (EU, Yhdistynyt kuningaskunta, Norja, Islanti, Färsaaret, Grönlanti ja Atlantin-Skandinavian sillin tapauksessa myös Venäjä) sopivat TACien vahvistamisesta vuodeksi 2026 ICESin lausunnon mukaisesti. Sopimus makrillin TACista vuodeksi 2026 osoittautui kuitenkin haastavaksi. Yhdistynyt kuningaskunta, Norja, Islanti ja Färsaaret sopivat joulukuussa TACista, joka ylittää ICESin lausunnon 71 prosentilla. EU vahvisti joulukuussa 2025 väliaikaisen TACin ICESin lausunnon mukaisesti. Tasapuolisten toimintaedellytysten palauttamiseksi ja ottaen huomioon, että nämä rannikkovaltiot eivät aikoneet muuttaa TACin tasoa koskevaa päätöstään, EU mukautti maaliskuussa 2026 TACinsa näiden muiden rannikkovaltioiden päättämään tasoon.¹⁸ EU on myös työskennellyt tiiviisti sopiakseen makrillin ja mustakiturskan kattavista jakojärjestelyistä, mutta onnistuneeseen lopputulokseen ei ole päästy.

Koska kattavia jakojärjestelyjä ei ole ja eräät rannikkovaltiot ovat toteuttaneet yksipuolisia toimia, kuten liiallisia siirtoja vuoden sisällä, rannikkovaltioiden ja kalastusosapuolten yksipuolisten kiintiöiden kokonaismäärä ylittää yhä kokonais-TACit. Tämä heikentää kyseisten kantojen kestävyyttä edelleen. Komissio osallistuu tulevaisuudessakin aktiivisesti EU:n puolesta muiden rannikkovaltioiden kanssa käytäviin keskusteluihin, joiden tavoitteena on sopia kattavista jakojärjestelyistä näiden kantojen kestävästä hoitoa varten.

3. Jäsenvaltioiden laivastojen kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välinen tasapaino

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laivastot noudattavat kansallisia rajoituksia, joilla säädellään alusten kalastuskapasiteettia (bruttovetoisuuden [GT] ja konetehon [kW] osalta). Jäsenvaltioiden, joiden laivastonosat eivät ole tasapainossa¹⁹ niiden kalastusmahdollisuuksien kanssa, on laadittava toimintasuunnitelmat, joissa esitetään mukauttamiskohteet ja välineet tasapainoon pääsemiseksi sekä selkeä täytäntöönpanon aikataulu.

Pelkästään kapasiteetin ylärajojen noudattamisella ei kuitenkaan voida varmistaa, että jäsenvaltioiden kalastuslaivastot ovat tasapainossa käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien kanssa tai toimivat kestävästi.

Arvioitaessa, onko laivasto tasapainossa kalastusmahdollisuuksien kanssa, käytetään eri parametreja. Jäsenvaltioita kehoitetaan laskemaan vuosittain joukko biologisia, taloudellisia ja teknisiä parametreja ja vertaamaan tuloksia vakioarvoihin.

¹⁸ Neuvoston asetus (EU) 2026/786, annettu 30 päivänä maaliskuuta 2026, unionin vesillä ja unionin kalastusaluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosiksi 2026, 2027 ja 2028 annetun asetuksen (EU) 2026/249 muuttamisesta (EUVL L, 2026/786, 31.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/786/oj>).

¹⁹ [COM\(2014\) 545: Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle, Suuntaviivat kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välisen tasapainon analysoimiseksi yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen \(EU\) N:o 1380/2013 22 artiklan mukaisesti.](#)

Jäsenvaltioiden kalastuslaivastojen koko pienenee edelleen. Alusten määrä väheni vuonna 2025 noin 0,95 prosenttia, bruttovetoisuus 1,8 prosenttia ja koneteho 1,06 prosenttia.²⁰ Laivastoihin kuului 68 910 alusta, joiden bruttovetoisuus oli 1 223 500 GT ja koneteho 5 008 627 kW. EU:n kalastuslaivaston jatkuva supistuminen johtuu sekä politiikan ohjaamasta rakenteellisesta mukauttamisesta että taloudellisesta yhdenmukaistamisesta, joiden tavoitteena on parantaa tehokkuutta, kannattavuutta ja kilpailukykyä.

Julkisella tuella käytöstä poistettua kapasiteettia ei saa korvata uudella kapasiteetilla.²¹

EU:n mantereen laivaston muodostaneista 525 laivastonosasta 209 laivastonosalla oli vähintään yksi biologinen epätasapainossa oleva indikaattori (punainen) ja 165 laivastonosalla oli vähintään yksi taloudellinen epätasapainossa oleva indikaattori (punainen), mikä tarkoittaa, että kyseiset osat eivät olleet tasapainossa ja joissakin niistä havaittiin jatkuvia kielteisiä suuntauksia.²² Näin ollen komissio muistuttaa jäsenvaltioita vaatimuksesta, jonka mukaan jäsenvaltioiden ”on ajan mittaan toteutettava toimenpiteitä laivastojensa kalastuskapasiteetin mukauttamiseksi omiin kalastusmahdollisuuksiinsa **ottaen huomioon suuntauks** ja parhaat tieteelliset lausunnot **niiden välisen vakaan ja kestävä**n tasapainon saavuttamiseksi”.²³ EU:n laivastojen kalastuskapasiteetin ja käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien välisen tasapainon saavuttaminen on jatkuva prosessi. Tasapainossa oleva laivasto suoriutuu paremmin lyhyellä aikavälillä optimoimalla rajallisista kalakannoista kilpailevien alusten määrän, minkä lisäksi tasapaino auttaa laivastoja parantamaan kannattavuuttaan pitkällä aikavälillä, kun kalakannat ovat runsaampia. Tasapainoiset, kannattavammat laivastot luovat myös edellytyksiä nykyaikaistamiselle ja parantavat alan houkuttelevuutta, mikä valmistelee alaa tuleville kalastajasukupolville.²⁴

Lisäksi joiltakin laivastoilta puuttuu edelleen biologisia tietoja. Komissio muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että laivaston tasapainoa voidaan arvioida kattavasti ainoastaan, jos tiedot ovat täydelliset.

Komissio julkaisi 28. huhtikuuta 2026 tutkimuksen EU:n kalastuslaivastosta.²⁵ Tutkimuksessa todettiin, että kalastusalan yleisenä haasteena on hyödyntää käytettävissä olevaa kalastuskapasiteettia parhaalla mahdollisella tavalla tai korvata se nykyaikaistetuilla välineillä. On tärkeää, että jäsenvaltiot pohtivat, miten ne voivat parhaiten **hyödyntää käytettävissä olevaa kapasiteettia laivaston energiasiirtymän ja nykyaikaistamisen edistämiseksi**.

²⁰ Mukaan lukien syrjäisimmillä alueilla kalastava laivasto.

²¹ YKP-asetuksen 22 artikla.

²² Lisätietoja on liitteenä olevassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa.

²³ YKP-asetuksen 22 artiklan 1 kohta.

²⁴ [New study on fishing fleet capacity and sustainability](#).

²⁵ [New study on fishing fleet capacity and sustainability](#).

4. Sosioekonomiset näkymät

EU:n kalastuslaivaston taloudellisesta tuloksesta vuonna 2025 laaditun STECF:n raportin mukaan EU:n kalastuslaivaston odotettiin päättävän vuosi 2025 merkittävillä liikevoitoilla, jotka ylittävät vuosien 2023 ja 2024 tulokset, ja työllistävän yli 155 200 henkilöä.

Tämän myönteisen suuntauksen, joka johtuu pääasiassa edistymisestä kestäväen enimmäistuoton ja kohtuullisten polttoaineiden hintojen saavuttamisessa, ennustetaan kuitenkin kääntyvän vuonna 2026 päinvastaiseksi Lähi-idän tilanteen aiheuttaman meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden hintapiikin vuoksi. Polttoaineiden hinnat ovat nousseet jyrkästi maaliskuun 2026 alusta lähtien ja ovat nyt lähes kaksinkertaiset vuoden 2025 keskihintaan verrattuna. EU:n kalastuslaivasto maksoi maaliskuun 2026 lopussa noin 1–1,10 euroa polttoainelitralla.

Odotettaessa STECF:n vuoden 2026 raporttia EU:n kalastuslaivaston taloudellisesta suorituskyvystä (odotettavissa syyskuussa 2026) alustavat arviot osoittavat, että jos polttoaineiden korkeat hinnat jatkuvat pitkään, EU:n kalastuslaivaston kannattavuus heikkenee merkittävästi vuonna 2026, mikä vaarantaa merkittävän määrän työpaikkoja kalastuslaivastoissa ja yhteisöissä. On myös arvioitu, että **polttoaineiden hinnan 0,10 euron nousu pienentää** koko EU:n kalastuslaivaston **vuotuista bruttovoittoa 156 miljoonalla eurolla**.

Polttoaineiden korkeiden hintojen vaikutus vaihtelee laivastonosittain. Useilla polttoaineintensiivisiä pyydyksiä käyttävillä laivastonosilla energiakustannukset voivat olla jopa puolet purettujen saaliiden kokonaisarvosta, mikä voi johtaa tappiolliseen tilanteeseen nykyisillä hintatasoilla. Yleisesti ottaen laivastonosat, jotka ovat riippuvaisia kestävästi hyödynnetyistä kannoista ja jotka ovat parantaneet energiatehokkuuttaan (tai vähentäneet polttoaineintensiiteettiään), pysyvät yleensä selviytymiskykyisempinä nykyisistä epäsuotuisista taloudellisista olosuhteista huolimatta. **Nämä suuntaukset korostavat kalakantojen säilyttämisen ja EU:n kalastuslaivastojen energiasiirtymän nopeuttamisen merkitystä.** Tämä on tärkeää kahdesta syystä: alan alttius epävakaille energian hinnoille vähenee erityisesti fossiilisten polttoaineiden osalta ja ympäristönsuojelun tason paranee. Edistämällä siirtymistä kestäviin energialähteisiin suojellaan kalastuslaivastoa jatkuvalta epävakaudelta ja vauhditetaan kestäviä, taloudellisesti häiriönsietokykyisiä käytäntöjä pitkällä aikavälillä.

Komissio tiedostaa, että pitkittyneillä öljy- ja kaasutoimitusten häiriöillä voi olla merkittäviä taloudellisia seurauksia. Sen vuoksi komissio seuraa tarkasti markkinoiden kehitystä. Energian hinnannoususta mahdollisesti aiheutuvia häiriöitä kalastukselle ja vesiviljelylle ja siten myös markkinoille, kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuonti ja vienti mukaan luettuina, seurataan tiiviisti. Merielintarvikemarkkinoita palvelemaan luodut liiketoimintamallit ovat erittäin riippuvaisia energiasta.

Vastauksena nykytilanteeseen komissio on tutkinut ja työstänyt ratkaisuja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston, jäljempänä 'EMKVR', puitteissa.²⁶ Tavoitteena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus tarjota asianomaisille toimijoille nopeaa tukea. EMKVR-asetuksessa säädetään kriisimekanismista, jolla annetaan korvauksia vaikutusten kohteeksi joutuvien alojen toimijoille merkittäviä markkinahäiriöitä aiheuttavista poikkeuksellisista tapahtumista. Sitä on käytetty kerran, kun Venäjä aloitti hyökkäyssodan Ukrainaa vastaan.

Komissio toteaa, että vaatimus osoittaa ja perustella syy-yhteys poikkeuksellisen tapahtuman ja merkittävän markkinahäiriön välillä on vahvistettu. Tämän perusteella komissio on käynnistänyt korvauksen EMKVR-asetuksen (26 artiklan 2 kohta) mukaisesti, ja se hyväksyttiin 16. huhtikuuta 2026 annetulla komission täytäntöönpanopäätöksellä²⁷. Komissio kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan asiaankuuluvia prosesseja tuen asettamiseksi alojen saataville kansallisten EMKVR-ohjelmien puitteissa EMKVR-rahaston vakiintuneiden sääntöjen ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen²⁸ mukaisesti. Tämä on kuitenkin edelleen lyhyen aikavälin lievennystoimenpide, jolla ei voida korvata jäsennellyä, johdonmukaista politiikkaa eikä toimia energiasiirtymän toteuttamiseksi.

4.1 Sosiaalinen ulottuvuus

Komissio käynnisti vuonna 2024 tehdyn perustasotutkimuksen²⁹ jälkeen aloitteen³⁰, jossa arvioidaan parasta tapaa sisällyttää EU:n lainsäädäntöön kalastajien koulutusta ja pätevyyskirjoja koskevat olemassa olevat kansainväliset vaatimukset eli kalastusalan laivaväen koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskeva kansainvälinen yleissopimus³¹. Aloitteella pyritään puuttumaan siihen, että kalastusala on yksi vaarallisimmista ammateista.³² Koulutus ja pätevyyskirjat ovat keskeisiä tekijöitä sukupolvenvaihdoksessa, jota tarvitaan kalastuksen jatkumisen varmistamiseksi, jotta terveellinen elintarviketarjonta EU:n markkinoille säilyy ja rannikkoyhteisöt pysyvät elinvoimaisina.

Sukupolvenvaihdos on edelleen haasteellista, ja sen ennustetaan kohtaavan entistäkin suurempia haasteita, kun ikääntyvä väestö (EU:ssa ja kalastajien keskuudessa) kasvaa ja

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1139, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2021, Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2017/1004 muuttamisesta (EUVL L 247, 13.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj>).

²⁷ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2026/889, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2026, Lähi-idässä 28 päivästä helmikuuta 2026 vallinneen tilanteen vahvistamisesta merkittävän markkinahäiriön aiheuttavaksi poikkeukselliseksi tapahtumaksi (EUVL L, 2026/889, 16.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2026/889/oj).

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1060, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

²⁹ [Baseline study on the training and certification requirements for fishers in EU Member States](#).

³⁰ [EU:n kalastajat – koulutusta ja pätevyyskirjoja koskevat vaatimukset](#).

³¹ [International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessel Personnel \(STCW-F\), 1995](#).

³² [Eurostat: Accidents at work statistics](#).

kalastusalalle tulee vain vähän uusia toimijoita. Tämä johtuu muun muassa alhaisista palkoista, kalakantojen kokoon liittyvästä epävarmuudesta, käsityksestä, että alalla ei ole tulevaisuutta, raskaasta työstä, ikääntyneestä kalastuslaivastosta ja tekniikasta sekä hallinnollisista haasteista ja rasitteista. Näitä haasteita korostettiin **ensimmäisessä vuotuisessa sosiaaliraportissa**³³.

Yhteisen kalastuspolitiikan keskeisiin tavoitteisiin kuuluu kalastuksen ja vesiviljelyn sosiaalinen kestävyys. STECF:n asiantuntijatyöryhmät, erityisesti asiantuntijatyöryhmät 24-05, 23-17, 22-14, 20-14 ja 19-03, ovat viiden viime vuoden aikana kehittäneet EU:n kalastusalan sosiaalisen ulottuvuuden välineistön puitteissa erilaisia välineitä ja tietokehyksiä, muun muassa seuraavat:

- kansalliset kalastusprofiilit
- yhteisöjen kalastusprofiilit
- sosiaaliset indikaattorit ja niihin liittyvät tietoaineistot.

Näillä välineillä tuetaan yhteisen kalastuspolitiikan sosiaalisen ulottuvuuden toteuttamista ja yhdenmukaisen neuvojen antamista. Vuotuisessa sosiaaliraportissa tarjotaan kokonaiskuva yhteisen kalastuspolitiikan sosiaalisesta ulottuvuudesta kalastuksen, vesiviljelyn ja jalostuksen osalta.

5. Purkamisvelvoite

Suurimmat purkamisvelvoitteeseen liittyvät riskit merellä tapahtuvan kalastustoiminnan aikana ovat laittomat ja dokumentoimattomat poisheittämiset. Näiden riskien torjumiseksi jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset seuranta- ja valvontatoimenpiteet. Euroopan komission vuosina 2017, 2020 ja 2022 tekemissä tarkastuksissa tuotiin esiin, että jäsenvaltiot eivät ole toteuttaneet tarvittavia purkamisvelvoitetta koskevia valvontatoimenpiteitä. Tarkastuskertomuksissa esiin tuotuja puutteita ja merkittävien saalismäärien laiton ja dokumentoimatonta poisheittämistä koskevan ongelman laajuutta tukevat myös muut lähteet, kuten Euroopan kalastuksenvalvontaviraston, jäljempänä 'EFCA', tutkimukset ja vaatimustenmukaisuuden arviointiraportit³⁴. Uusimmassa EFCA:n raportissa tuodaan esiin viimeisimmät viitteet siitä, että eri laivastonosat eivät ole noudattaneet vaatimuksia ja että jäsenvaltioiden on vaikea valvoa purkamisvelvoitetta perinteisin keinoin, kuten merellä tehtävillä tarkastuksilla.

Poisheittämistä koskevien rajoitusten lisäksi purkamisvelvoitteessa edellytetään, että saaliit on ”kirjattava” ja ”luettava tarvittaessa kiintiöihin”.³⁵ Tässä yhteydessä saaliiden tarkka punnitseminen ja kirjaaminen punnitseuksen jälkeen on olennaisen tärkeää. Komissio on tehnyt jäsenvaltioihin useita tarkastuskäyntejä arvioidakseen, miten puretut kalastustuotteet punnitaan

³³ Euroopan komissio, *Scientific Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF) – Social Data in EU Fisheries: methodology, dissemination, analysis and evaluation (STECF 25-02 & 25-13)*, Ballesteros, M., Kraan, M., Virtanen, J. ja Guillen, J. (toimittajat), Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2026, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/6411168>.

³⁴ [Compliance Evaluation | Euroopan kalastuksenvalvontavirasto](#).

³⁵ YKP-asetuksen 15 artiklan 1 kohta.

ja rekisteröidään EU:n sääntöjen mukaisesti. Monien näiden arviointien tulokset osoittavat, että purettujen määrien täsmälliseen kirjaamiseen ja kiintiöiden käytön seurantaan liittyy vaatimustenvastaisuuksia. Purkamisvelvoitetta koskevien tarkastusten sekä punnitusta ja saaliiden kirjaamista koskevien tarkastuskäyntien tulokset paljastavat ongelmia, jotka liittyvät saaliiden, myös poisheitettyjen ja purettujen määrien, tarkkaan dokumentointiin.

Kalastuksenvalvontajärjestelmän tarkistuksella³⁶ valvonta-asetukseen lisättiin vaatimus, jonka mukaan yli 18 metrin pituiset kalastusaluukset, joihin liittyy suuri purkamisvelvoitteen noudattamatta jättämisen riski, on varustettava sähköisillä etävalvontajärjestelmillä 10. tammikuuta 2028 alkaen. Vaikka tämän osuuden odotetaan olevan suhteellisen pieni EU:n koko laivastosta, vaatimuksen soveltamisalaan kuuluvien purettujen saaliiden osuuden odotetaan olevan paljon suurempi. Komissio valmistele parhaillaan johdettua oikeutta, joka on määrä hyväksyä ennen kuin nämä säännökset tulevat vuonna 2028 voimaan.

Komissio käynnisti purkamisvelvoitteen arvioinnin tueksi YKP-asetuksen laajemman arvioinnin yhteydessä riippumattoman tutkimuksen³⁷, joka julkaistiin kesäkuussa 2025. Tutkimuksessa korostettiin valvonnan vaikeuksia, jotka johtuvat merellä tapahtuvan seurannan haasteista, ja todettiin, että kaiken kaikkiaan purkamisvelvoite ei ole edistänyt tavoitetta poistaa saaliiden poisheittäminen asteittain. Siinä katsottiin myös, että tähän mennessä EU:n kalastuksen yhteydessä tapahtuva poisheittäminen ei ole vähentynyt ja että se on edelleen yleinen käytäntö kaikilla merialueilla. Tutkimuksessa tunnistettiin useita tekijöitä, joiden vuoksi purkamisvelvoitteen täytäntöönpano on epäonnistunut. Siinä korostettiin riittämättömiä tietoja nykyisten poikkeusten nojalla tapahtuvan saaliin poisheittäamisen mittaamiseksi, tehottomia seuranta- ja täytäntöönpanovälineitä, valvonnan puutetta ja toimialan vähäistä sitoutumista ja raportoituja vaikeuksia säännön täytäntöönpanossa käytännössä.

6. Vuoden 2027 kalastusmahdollisuuksia koskevat suuntaviivat

6.1 Seuraavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisen keskeiset vaiheet

Komission ehdotukset perustuvat ICESin ja STECF:n parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin. Ehdotukset perustuvat myös Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja

³⁶ Yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 1967/2006 ja (EY) N:o 1005/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 ja (EU) 2019/473 muuttamisesta kalastuksenvalvonnan osalta 22 päivänä marraskuuta 2023 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/2842 (EUVL L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj>), 13 artikla.

³⁷ [Study supporting the evaluation of the landing obligation.](#)

muiden rannikkovaltioiden kuulemisissa³⁸ tehtyihin päätöksiin, alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tekemiin päätöksiin ja sosioekonomiseen analyysiin.

Komissio kehottaa myös jäsenvaltioita ja sidosryhmiä arvioimaan ICESin ja STECF:n lausuntoja heti, kun ne ovat julkisesti saatavilla, ja korostaa tärkeää työtä, jota on tehty STECF:n aikataulun optimoimiseksi läntisen Välimeren osalta. Sidoryhmit voivat antaa palautetta tai suosituksia komissiolle joko itse tai neuvoa-antavien toimikuntien tai kansallisten viranomaisten välityksellä.

Lisäksi komissio tekee työtä yhteisten kantojen kestävä kalastuksen varmistamiseksi edistääkseen laajalle levinneiden kantojen jakojärjestelyjä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa tapauksissa, joissa tällaisia järjestelyjä ei ole.

6.2 Kalastusmahdollisuudet eri merialueilla

EU:n yksin hoitamien **Itämeren, Skagerrakin/Kattegatin ja Atlantin** kantojen osalta komissio asettaa kalastusmahdollisuudet kestävä enimmäistuoton ja varovaisuusperiaatteen mukaisen lähestymistavan mukaisesti, jatkaa kalakantojen elvyttämistä koskevan kehityspolun vahvistamista ja pyrkii saamaan asiaankuuluvat tieteelliset lausunnot ICESiltä.

Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja muiden rannikkovaltioiden kanssa hoidettavien yhteisten kantojen osalta tavoitteena on vahvistaa kalastusmahdollisuudet parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella ottaen samalla huomioon sosioekonomiset näkökohdat sekä neuvotella pitkän aikavälin säilyttämistoimenpiteistä, mukaan lukien pitkän aikavälin hoitostrategiat tarvittaessa.

Komissio jatkaa tiivistä yhteistyötä Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa kauppaja yhteistyösopimuksella perustetun kalastuksen erityiskomitean puitteissa tehtyjen yhteisten, kahdenvälisen sitoumusten täytäntöönpanemiseksi keskittyen erityisesti kriittisessä tilassa olevien kantojen elvyttämiseen. Työtä jatketaan kahdenvälisesti myös Norjan kanssa ja kolmenvälisesti Yhdistyneen kuningaskunnan ja Norjan kanssa kestävä kalastuksen ja yhteisten kantojen moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi. Tähän sisältyvät RTC-järjestelmää koskeva käynnissä oleva työ ja lisätoimenpiteet osana pitkän aikavälin lähestymistapaa pohjoisen alueen turskan elvyttämiseen.

EU on edelleen sitoutunut luomaan kestäviä, tasapainoisia ja kattavia jakojärjestelyjä laajalle levinneille kannoille, joita hallinnoidaan yhdessä muiden rannikkovaltioiden kanssa.

Välimeren ja Mustanmeren osalta on olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot panevat hoitopäätökset tarkasti täytäntöön läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman ja GFCM:n

³⁸ Komissio järjestää lokakuusta 2026 alkaen useita kuulemisia Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja muiden rannikkovaltioiden kanssa. Tavoitteena on saattaa kuulemiset päätökseen hyvissä ajoin, jotta niiden tulokset voidaan sisällyttää maatalous- ja kalastusneuvostossa joulukuussa 2026 käytäviin keskusteluihin.

monivuotisten suunnitelmien tavoitteisiin pyrkimiseksi.^{39, 40} Tätä varten jäsenvaltioiden olisi myös tehostettava kansallisten EMKVR-ohjelmiansa kunnianhimoisten liitännäistoimenpiteiden täytäntöönpanoa tarvittaessa komission tuella.

Koska läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman pysyvä vaihe on parhaillaan käynnissä, komission ehdotuksella pyritään kestävän enimmäistuoton saavuttamiseen ja ylläpitämiseen kaikkien kantojen osalta. Komissio ottaa huomioon myös asianomaisten tieteellisten elinten työn tulokset kummeliturskaa koskevien parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen päivittämiseksi.

Yhteinen kalakantojen hoito on tarpeen myös kestävyuden varmistamiseksi kansainvälisillä vesillä ja **tasapuolisten toimintaedellytysten** varmistamiseksi Välimerellä ja Mustallamerellä. Sen vuoksi vuoden 2027 kalastusmahdollisuuksia koskeva ehdotus kattaa toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön GFCM:n nykyiset päätökset, sekä lisätoimenpiteet, jotka hyväksytään GFCM:n vuoden 2026 vuosikokouksessa. Mustanmeren lajien osalta komissio ehdottaa piikkikampelan TACEja ja kiintiöitä GFCM:n monivuotisen suunnitelman mukaisesti. Sama koskee kilohailia.

7. Päätelmä

Vaikka EU:n kalastuksen kestävyys paranee edelleen, joillakin kannoilla ja merialueilla on edelleen vakavia haasteita. Vaikka kalakantoihin vaikuttavat muutkin tekijät kuin kalastus, kalastus vaikuttaa kalakantojen tilaan merkittävästi. Sen vuoksi on jatkettava ja jopa nopeutettava toimia sellaisten kantojen kestävyuden parantamiseksi, joita ei vielä kalasteta kestävän enimmäistuoton tavoitetasojen puitteissa. Kalakantojen biomassan ja rekrytoinnin heikentyminen on havaittavissa entistä selvemmin, ja se on otettava huomioon arvioitaessa kantojen tilaa pitkällä aikavälillä. Ekosysteemien terveys edellyttää myös kalastuksen terveyttä. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi tehostettava alueellistamisprosessin mukaisia toimia ja ehdotettava toimenpiteitä meriympäristöön kohdistuvien haitallisten vaikutusten (kohdelajien ja muiden kuin kohdelajien sivusaaliit, herkkien lajien sivusaaliit ja merenpohjaan kohdistuvat haitalliset vaikutukset) vähentämiseksi. Tämä voidaan saavuttaa YKP-asetuksen 11 artiklan mukaisilla jäsenvaltioiden yhteisillä suosituksilla, joissa suositellaan markkinavalmiiden valikoivien pyydysten ja nykyaikaisen pyydysteknologian käyttöönottoa sekä toimenpiteitä herkkiin luontotyyppihin ja lajeihin kohdistuvan kalastuspaineen ja suojeltujen merialueiden kalastuspaineen rajoittamiseksi. Lisäksi meriä koskevalla toimintasuunnitelmalla – vaikka se ei ole sitova – edistetään vähemmän vahingollisten kalastusmenetelmien käyttöä ja herkkien lajien ja luontotyyppien suojelua keskittyen

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

⁴⁰ [Management plans | Välimeren yleinen kalastuskomissio](#).

ympäristönsuojelun tasapainottamiseen sosioekonomisessa todellisuudessa siten, että samalla edesautetaan oikeudenmukaista siirtymää.

Kalastus on tärkeä osa EU:n rannikkoyhteisöjen taloutta, mutta se voi jatkua ainoastaan, jos saaliiksi saadaan riittävästi kalaa ja jos uusi sukupolvi näkee alalle lähtemisessä tulevaisuuden. Pyyntiponnistuksen ja kalastusmahdollisuuksien on oltava tasapainossa, ja energiasiirtymää on nopeutettava, jotta voidaan varmistaa kannattava, kilpailukykyinen ja selviytymiskykyinen EU:n kalastusala, joka pystyy kestämaan polttoaineiden epävakaiden hintojen aiheuttamat haasteet. Heikko taloudellinen suorituskyky voi jo nyt heikentää työsuhdeturvaa ja palkkoja sekä estää alaa investoimasta EU:n kalastuslaivaston nykyaikaistamisen. Olemme nyt neljän vuoden sisällä jo toisessa polttoainekriisissä Venäjän Ukrainassa aloittaman hyökkäyssodan ja Lähi-idän konfliktiin liittyvän polttoainekriisin vuoksi. Tämä korostaa kalastusalan tarvetta parantaa kilpailukykyään, jotta se selviäisi kriiseistä paremmin. Kilpailukyvyn parantaminen edellyttää investointeja ja uudistuksia, joilla vahvistetaan alan selviytymiskykyä, innovointia ja energiasiirtymää.

Jäsenvaltioiden on myös katsottava kalastusta laajemmalle varmistaa kalakantojen elpymisen panemalla asiaa koskeva EU:n lainsäädäntö⁴¹ kokonaisuudessaan täytäntöön. Ilman tervettä meriympäristöä ja terveitä kalakantoja kalastus ei ole mahdollista tuleville sukupolville. Samalla on tärkeää ottaa huomioon kestävyteen liittyvät sosioekonomiset näkökohdat, mukaan lukien työolojen tekeminen houkuttelevimmiksi uusille sukupolville.

Näin ollen komissio kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan kansallisten EMKVR-ohjelmien täytäntöönpanoa. Ohjelmat toimivat yhteisen kalastuspolitiikan mahdollistajina sekä vastaavat kalastusalan yhteisiin tarpeisiin mukautua ja parantaa selviytymiskykyään.

Yleinen tavoite varmistaa ympäristön kannalta kestävä kalastus pitkällä aikavälillä ja saavuttaa samalla taloudelliset, sosiaaliset ja työllisyyteen liittyvät hyödyt on edelleen keskeinen osa kalastusmahdollisuuksia koskevaa komission ehdotusta. Näin ollen vuotta 2027 koskevilla ehdotuksilla autetaan edelleen kalakantojen elpymistä, muun muassa esittämällä tiettyjä elvytystoimia, sekä jo saavutetun edistyksen ylläpitämistä. Tämän saavuttamiseksi komissio luottaa kaikkien sidosryhmien jatkuvaan sitoutumiseen ja tukeen, mukaan lukien näiden toimenpiteet kalastuksen valikoivuuden parantamiseksi, sillä vain yhteisin toimin voidaan varmistaa EU:n kalastuksen kestävyys tuleville sukupolville.

Komissio pyytää jäsenvaltioita, neuvoo-antavia toimikuntia, sidosryhmiä ja yleisöä antamaan palautetta tästä tiedonannosta 31. elokuuta 2026 mennessä.

⁴¹ Eryityisesti meristrategiapuitedirektiivi, luonnonsuojeludirektiivit, vesipuitedirektiivi ja luonnon ennallistamista koskeva asetus.

SUUNNITELTU AIKATAULU⁴²

Ajankohta	Toimenpiteet
Toukokuu–marraskuu 2026	ICESin tieteellinen lausunto
Kesäkuu – elokuun loppu 2026	Julkinen kuuleminen tiedonannosta
Elokuun loppu 2026	Komissio hyväksyy Itämeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksensa
Syyskuun puoliväli 2026	Komissio hyväksyy Välimeren ja Mustanmeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksensa
Lokakuu–joulukuu 2026	Vuotuiset neuvottelut kalastusmahdollisuuksista Koillis-Atlantin osapuolten kanssa
Lokakuu 2026	Itämeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous Koillis-Atlantin laajalle levinneitä kantoja koskevat neuvottelut rannikkovaltioiden kanssa
Lokakuun loppu 2026	Komissio hyväksyy Atlantin ja Pohjanmeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksensa
Marraskuu 2026	GFCM:n vuosikokous
Marraskuu 2026	Koillis-Atlantin kalastuskomission vuosikokous
Joulukuu 2026	STECF:n kantoja koskeva arviointi ja hoitoa koskeva lausunto
Joulukuu 2026	Atlantin ja Pohjanmeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous Välimeren ja Mustanmeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous

⁴² EU:n vesillä ja tietyillä EU:n ulkopuolisilla vesillä alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kautta hallinnoitavien kantojen kalastusmahdollisuudet hyväksytään alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuosikokouksen jälkeen tarkistamalla määräajoin neuvoston asetusta, jolla kalastusmahdollisuudet vahvistetaan.